

hr. NN eller fru XX skulle rykkes frem på listen, fordi de betalte for sygehusbehandlingen.

Min konklusion er derfor stadig, at der kun er én fornuftig løsning på problemerne med sygedagpenge til patienter på venteliste, og det er i al sin enkelhed at fortsætte med at nedbringe ventelisterne inden for amternes almindelige sygehusvæsen. Det var i den forbindelse, jeg glædede mig over, at ventetiderne er faldende.

Så blot den ene bemærkning, at ud over den økonomiske oprustning af sygehusvæsenet, som jeg har nævnt, har regeringen iværksat en lang række målrettede initiativer, der også hører til i omegnen af denne problemstilling. Vi er f.eks. i meget fin samklang med amterne i gang med at inspirere til hurtigere indførelse af bookingsystemer på sygehusene, og vi er i gang med bedre arbejdsplanlægning og en lang række andre ting, som er med til at skabe større gennemskuelighed, større tryghed og dermed også en mere perspektivfyldt samarbejdsform mellem den enkelte patient og sygehusvæsenet.

Sammenfattende synes jeg, at alt det, jeg har nævnt, er den rigtige vej at gå i stedet for at instituere en forskelsbehandling mellem patienter, som faktisk er det danske velfærdssamfund fremmed.

Holger Graversen (S):

Der er vel ikke noget usædvanligt i, at vi her har to næsten enslydende forslag fra henholdsvis Venstre og De Konservative og Fremskridtspartiet om at gøre det muligt for kommunerne helt eller delvis at betale for bestemte patienters behandling på privathospitaler. Det må kommunerne ikke i dag, og vi mener i Socialdemokratiet, at sådan skal det fortsat være, og det mener vi ud fra nogle ganske logiske lighedsbegreber.

Det lyder besnærende, når de tre partier påstår, at deres forslag skal fjerne ventetiderne ved vores fælles sygehusvæsen. Jeg tillader mig at være knap så diplomatisk som ministeren og sige, at det er et rent blålys. Vi ved, at man taler mod bedre vidende, og at formålet endnu en gang er det rent ideologiske at hjælpe de trængte privathospitaler. De skal have kunstigt åndedræt med offentlige midler.

Troværdigheden bliver naturligvis ikke større af, at et såkaldt fremtrædende medlem fra Venstre, hr. Peter Brixtofte, for åben tv-skærm opfordrer kommunerne til at begå lovbrud på området, jf. TV 2's »Rigets tilstand« onsdag aften. Jeg kan kun kalde en sådan opførsel for

ynkelig, og jeg er helt sikker på, at brave Venstrefolk som Kresten Philipsen og andre ikke har været rådspurgt med hensyn til disse forslag.

Socialdemokratiet går lodret imod forslagene. De er ren ideologi, og de hjælper ikke en pind på ventetiderne. For det første er der kun 89 sengepladser i de fire resterende privathospitaler, mens der til sammenligning er 23.343 pladser i det offentlige, dvs. 262 offentlige sengepladser for hver privat. For det andet arbejder de få læger i de private sygehuse desværre også for det meste i det offentlige system. Det burde amterne forbyde efter min mening, og det betyder naturligvis, at kapaciteten i privat regi til enhver tid er helt afhængig af ressourcer, man hugger fra det offentlige, og derfor er V, K og Z's påstande rent blålys.

Så længe det måske kun var enkelte, der fik de muligheder, kunne de komme til med det sammen; men hvis det private sygehus bliver brugt i bare beskedent omfang, vil der også opstå ventetider her. Det er simpel logik, man mangler jo kapaciteten, men saglighed tynger åbenbart ikke V, K og Z.

Hvis man vil følge deres forslag, er det værste dog, som ministeren var inde på, at vi siger farvel til lighedsprincippet på området: det, at alle medborgere har lige ret til lige behandling efter behov. VKZ ønsker åbenbart to slags patienter, et A-hold og et B-hold. A-holdet kan enten selv betale eller får kommunen eller en anden arbejdsgiver til at betale for at springe ventelisten over, og tilbage har vi så langt den største gruppe, som omfatter børn, pensionister, arbejdsløse og mange andre – et stort B-hold af tabere, som ikke får disse muligheder for at bruge VKZ's populistiske forslag.

Situationen for alle disse medborgere vil tilmed blive værre og værre, fordi de private sygehuse vil tappe de offentlige for specialister og sygeplejersker. De kan jo kun komme ét sted fra, de samlede ressourcer bliver jo ikke større, og på grund af unfair konkurrence kan private overbyde de offentlige arbejdsgivere med hensyn til løn og andre goder. Når jeg kalder det unfair konkurrence, er det naturligvis, fordi de private sygehuse nasser på de offentlige. Det er jo det offentlige, der sørger for uddannelse, forskning, akutberedskab med skadestuer, forundersøgelser, langtidsmedicinsk behandling osv., og de private kan så nøjes med at tage de mere givtige ting ind såsom knæ- og hofteoperationer.